

for, 47 imod, 21 afstod (deriblandt de nordiske lande). Teksten fortsatte dog med at eksistere som et ændringsforslag til ECO-SOC-teksten, og dens sponsorkreds, som senere udvidedes med Colombia, Congo (Kinshasa), Libanon, Mali og Mexico kom derfor til at præge debatten om hele kapitel II. Også en sponsorgruppe bestående af Ceylon, Indien, Irak, Libyen, Pakistan, Uganda, Forenede arabiske Republik og Jugoslavien kom til at indtage en central plads under drøftelserne, ved at fremkomme med et samlet sæt ændringsforslag til praktisk taget samtlige paragraffer i udkastet samt forslag til nye paragraffer.

På foranledning af den sidstnævnte u-landsgruppe indførtes således bl. a. paragraf 12 (a) om at skabe betingelser for en hurtig og vedvarende social og økonomisk udvikling, især i u-landene samt ændringer i de internationale økonomiske relationer, herunder nye og effektive metoder i internationalt samarbejde baseret på princippet om, at lige muligheder er lige så meget en forret for nationer som for de enkelte borgere i et samfund. Medens denne paragraf i komiteen blev vedtaget med 93 for, herunder de nordiske, ingen imod, og 11 som afstod (vestlige lande, heriblandt USA, UK, Frankrig), idet østlandene stemte for, skiftede stemmemønstret ved behandlingen i plenarforsamlingen, hvor Vesten stemte for, medens østlandene afstod under en af disse lande krævet særafstemning.

Den samme u-landsgruppe stillede også forslag til den nuværende paragraf 13 (a) om ligelig andel for såvel u-landene som industrilandene i de videnskabelige og teknologiske fremskridt. Paragraffen fik senere den i paragraf 13 (b) indeholdte tilføjelse om etablering af et harmonisk balanceforhold mellem videnskabelige og teknologiske fremskridt på den ene side og intellektuelle, åndelige og moralske fremskridt på den anden; de to paragraffer blev vedtaget med henholdsvis 96-0-1 og 81-0-6. På foranledning af den før omtalte af Frankrig, Holland og Øvre Volta ledede sponsorgruppe indførtes en ny paragraf om beskyttelse og forbedring af de menneskelige omgivelser, jfr. paragraf 13 (c).

Et ændringsforslag fremsat af Mongoliet og Sovjetunionen til en paragraf om arbejdsforhold, hvortil der var fremsat ikke

mindre end 9 ændringsforslag, indeholdende en bestemmelse om et tvungent minimal-lønssystem, blev forkastet med 30 stemmer imod (vestlige lande), 18 for, og 48 som afstod. Derimod kunne den nuværende formulering af paragraf 10 (a), som udtaler, at der skal etableres en minimumsløn tilstrækkelig høj til at sikre en rimelig levestandard, vedtoges praktisk taget enstemmigt. Hensivningen i paragraffens slutning til forbrugers beskyttelse, en problemkreds, som FN ikke tidligere ses at have beskæftiget sig med, indføjedes på initiativ af Jamaica, og fik straks bred støtte. Kun østlandene havde indvendinger, da forslaget kom til afstemning med også Barbados, Guyana og UK som medforlagsstillere.

I paragraf (f) i samme artikel vedrørende tilvejebringelse af passende boliger og faciliteter til alle og især personer med lav indkomst og store familier indføjedes ordene „store familier“ på svensk foranledning. Forslaget blev vedtaget med 79-3-11 og paragraffen som helhed med 91-0-3.

Sidste sætning i den nuværende paragraf 11 (a) er indføjet efter forslag fra USSR. Den vedtoges med 47 stemmer (heriblandt de fleste vestlige lande)-8 (Frankrig, Holland, Canada)-23; en lang række udviklingslande afstod med den begrundelse, at et så omfattende socialforsorgssystem som det foreslåede ville være luksus for lande på deres udviklingsstrin, og at dets gennemførelse i bedste fald ville ligge langt ude i fremtiden.

Paragraf 11 (b), der forlanger særlige beskyttelsesforanstaltninger for kvinder, baserer sig på et af Mongoliet, Polen og USSR fremsat ændringsforslag.

En række lande, inklusive de kommunistiske og lande, i hvilke den katolske trosretning er fremherskende, fandt, at det er nødvendigt med en sådan særlig hensyntagen til kvinder. De nordiske lande mente derimod, at det ville kunne skade kvindernes stilling på arbejdsmarkedet, hvis der skal tages specielle beskyttelsehensyn til dem, også uden for perioder, hvor de er gravide eller ammer. Sverige havde i denne forbindelse fremlagt et ændringsforslag, som, efter at Danmark med svensk indforståelse havde foreslået visse ændringer, anbefalede foranstaltninger som, uden præjudice for mænds og kvinders ligestilling, skulle sikre hel-